

מה הקשר בין שאלה ואפריכה?

שאלה היא דלת אלוק חפש,

אפריכה פותחת כר חלונות
אכישורים, יכולות ותובנות
שמה לא פזת

יודעת לשאל

פעולה טלפונית

את יודעת לשאול?
מה השאלה!

מה השאלה, באמת?
זו כבר שאלה שיש לה ערך בפני עצמה!

השאלה - לעצמנו או לזולתנו -
היא זו שפותחת לנו פתח, שמהווה צעד ראשון
בכל התקדמות ובכל שינוי מבורך.

פעולה מלאה מחשבה,
עשירה בשאלות מרתקות, ותשובות מפתיעות!

הפעילות מלווה בחוברת, אותה יש לשלוח לכל חניכה לביתה.

תחרות - מה השאלה?

לעמוד 2 מודבק טופי, ממנו יוצאים הרבה חיצים.

(נספח מס. 2)

המדריכה מבקשת שכל אחת תכתוב כמה שיותר שאלות שאפשר לשאול על הטופי הזה.

החניכות כותבות ומשתפות בדוגמאות, למשל: מתי תאריך הייצור שלו? מי ייצר אותו? איפה נמצא המפעל שייצר אותו? כמה עולה חבילת טופים? מה משקל החבילה? מה מברכים על הטופי? על כמה טופים מברכים ברכה אחרונה? מה הטעם שלו? האם הוא מכיל סוכר בכמות גבוהה? מי יאכל אותו?

כאשר עורכים סבב לשמיעת השאלות, ניתן להפוך אותו למשחק - כמו ב'ארץ עיר': כל חניכה קוראת שאלה אחת. מי שיש לה שאלה זהה, אומרת 'יש לי', ומסמנת לעצמה 5 נקודות. על שאלה מקורית שאינה מופיעה אצל אף חברה - 15 נקודות. מסכמים ובודקים מי המנצחת. ולמסקנה...

מה דעתכן? חשבתן שאפשר לשאול כל כך הרבה שאלות על טופי אחד? ומה דעתכן, כמה שאלות אפשר לשאול על אדם?...

באנה נעצור רגע. בעמוד 3 כל אחת כותבת דמות שחשובה לה: אמא, אחות, חברה, סבתא, מורה, ומנסה לשאול עליה 4 שאלות, שכל אחת מתחילה במילת שאלה אחרת. (נספח מס. 3)

הטרמה

המדריכה משאירה לחניכות הודעה כי לקראת הפעולה הטלפונית הבאה הבנות מתחלקות לחמש קבוצות (יש לפרט את שמות הבנות בקבוצות). כל קבוצה מקבלת מילת שאלה: **אין, מה, למה, כמה, מתי**.

המשימה: כל קבוצה עורכת ועידה מצומצמת מקדימה, למשך עשר דקות בדיוק. במהלך הועידה הקבוצה מחברת כמה שיותר שאלות המתחילות במילת השאלה שקיבלה - שאלות שהתשובות עליהן מעניינות ומסקרנות את בנות הקבוצה.

כדאי לתחום לכל הקבוצות נושא אחד משותף בהתאם לתקופה. כמו:

- שינויים שיצרה הקורונה
- לימודים מרחוק
- קפסולות
- חתונה
- תזונה נכונה

את השאלות רושמות בנות הקבוצה בעמוד השער של החוברת. (נספח מס. 1)

פתיחה

המדריכה פותחת את הועידה הקבוצתית ברצף שאלות ארוווק: מה נשמע? מה שלומכן? אין עבר עליכן השבוע? מה אתן אומרות? אפשר להתחיל? נצליח להתרכז דרך הטלפון? מה אתן אומרות, אולי נתמקד היום קצת בשאלות? האם נצליח לגלות את סודן? לראות שהן חשובות ומשמעותיות הרבה יותר ממה שנראה לנו? חשבתן על זה פעם?...

ואז - הן, תראינה! אפשר להעביר כל מסר שרוצים בדרך של שאלה! והאמת? זה הרבה יותר נעים, אישי ומשתף.

כששאלים שאלות - פותחים פתח לעולם חדש

השאלות מעוררות אותנו לשאול דברים שלא

שיערו. עלינו ועל הסובבים אותנו.

הקראה

המדריכה מספרת סיפור מן המציאות, והחניכות שואלות אותה יחדיו, שאלה אחר שאלה, מתוך עמוד 4. (נספח מס. 4)

הרווין היה בסך הכל מנהל חשבונות אנגלי פשוט.

מה הפשט - פשוט?

הוא היה אחד העובדים הצדדיים במשרד, והוא בכלל לא ידע איפה נמצאת הודו על מפת העולם.

הודו? מה קשורה לכאן הודו?

יום אחד נסגר הסניף שבו הוא עבד, הרווין נשאר בלי עבודה.

אוי! מה הוא עשה?

פנה למנהל הכללי, וביקש שימצא לו משרה חלופית בכל מקום אחר באנגליה.

זה הצליח לו?

לא. המנהל לגלג עליו, וסיפר שיש עוד 500 מפותרים כמוהו. המנהל הוסיף: "אני רואה שבסניף בהודו חסר מנהל... אתה רוצה?"

הוא התכוון בצחוק או ברצינות?

זה היה בגיחון. רק להסביר להרווין שבאנגליה אין לו סיכוי למצוא עבודה. אבל הרווין החליט לקבל את ההצעה ברצינות.

הוא נסע להודו?

ממש כן. מנהל החשבונות הפשוט הפך להיות מנהל מפעל בהודו.

אין הוא ידע להיות מנהל?

בשבוע הראשון שלו כמנהל הוא ישב עם כל ראשי המחלקות. ושאל כל אחד שאלה.

מה הוא שאל?

מה לדעתך ראוי לשפר בתחום שתחת אחריותך? ואין יוכל המפעל להגיע

להצלחה גדולה יותר בתחום זה?

מה ענו לו?

את רובן של התשובות הוא אפילו לא הבין. כי העובדים דיברו באנגלית עילגת במבטא הודי מוזר.

אז למה הוא שאל אותם בכלל?

מיד תשמענה...

בשבוע שאחר כך הוא ישב עם העובדים הזוטרים יותר וניהל את אותה השיחה. ובשבוע השלישי הגיע עד מנקי הרצפות. בפני כל עובד לחוד הוא העמיד את השאלה: מה לדעתך ראוי לשפר בתחום העבודה שלו, ואין אתה יכול לגרום למפעל להצליח יותר, לכל אחד הוא ענה: "אם נראה לך שכן צריך לעשות, אז כן תעשה".

בלי שהוא הבין דבר? מה זה יכול לעזור? זה יכול! תוך שנה וחצי הפך המפעל הכושל שבהודו, למפעל הדגל של החברה. מנהלים מכל העולם נשלחו ללמוד אצל הרווין מלקולם את יסודות השיטה. בספר שכתב הרווין על הצלחתו הוא כתב "יצירתיות אמיתית היא לפני הכול המוכנות לשאול, ולהבין שככל שנשאל יותר - נגיע לתשובות טובות יותר."

זה סיפור אמיתי?

כן. אבל המסקנה שלו אמיתית עוד יותר. נכון?

נכון.

השאלות פותחות לנו פתח להבין את עצמנו ואת זאתנו. העולם אומר שיש הוא כוח, אך לא ארצות זה כוח חדש. אנחנו ראינו ארצות אלויות בטורקים, היא חושבת כך... הפתרון הוא כך... באו ננסה להיות במקום של שאלה, של בדיקה ושל מציאת כיוונים חדשים.

שאלון

איך אפשר פעולה על שאלות בלעדיו...
(נספח מס. 5)

בעמוד 5 מפוזרים סימני שאלה 'חלולים' רבים. המדריכה מבקשת להצטייד בצבע או בלורד, קוראת שאלה - ונוקבת במספר ליד כל תשובה אפשרית. כל חניכה בוחרת את התשובה המתאימה לה ביותר, ולפי זה שומעת כמה סימני שאלה עליה לצבוע - 'למלא'.

בסופו של דבר, סופרים כמה סימני שאלה צבעה לכל אחת, ולפי זה היא מוצאת את המסקנה האישית שלה:

את באמצע

הכנת עוגה על בסיס מתכון שהתפרסם בעלון השכונתי. אחרי שכבר התחלת את קוראת את ההוראה 'לחמם בון מארי' אבל לא ממש מבינה את פשרה.

1. זו לא פעם ראשונה שאת במטבח. בטוח שתסתדרי! אין לך כוח לחפש עכשיו את מי לשאול.

2. תנסי לבדוק אם מישהו סביבך מכיר את המושג. אם כן תשאלי אותו. אם לא, תסתדרי.

3. תתקשרי לברר אצל חברה או אצל קרובת משפחה שמומחית באפייה.

ברגע של כנות חברה משתפת אותן בקושי שיש לה, לדוגמא היא מספרת לך: הבית שלנו תמיד מבולגן. אני מתביישת להביא חברות הביתה. מה תעני לה?

1. מיד תציעי לה פתרונות: לעשות לאחים שלה מבצעים, לסדר בעצמה או לנסות להביא עוזרת.

2. תעני לה ברחמים: אוי. ממש לא נעים. מסכנה.

3. תשאלי שאלות התעניינות: אוי, מתי קרה לך לאחרונה שזה הציק לך? את עושה בשביל זה משהו? זה מפריע גם לאחריות שלך?

בשיעור יהדות מספרת המורה סיפורים על גדולי הדורות בכל מיני תקופות. המורה מזכירה גם את האר"י הקדוש וגם את רבי שמעון בר יוחאי. החברה שיושבת לידך משרבטת בשקט שאלה: מי היה קודם האר"י או רבי שמעון?

1. תדגישי לה בעט את התשובה הנכונה ותוסיפי: מה, לא למדת בגן?

2. תסמני לה את התשובה הנכונה עם שלושה סימני קריאה, שתבין שזו שאלה מגוחכת...

3. תסמני את התשובה, ומיד תסתכלי לצד השני. היא מספיק נבוכה כבר כך.

סבתא שלך מתגוררת בביתך וזקוקה לטיפול צמוד. לכבוד חתונת הבד דודה מהצד השני מגיעה בת דודתך - נכדתה של סבתא להיות עמה בערב. על אף שישבת ורשמת לה הוראות מסודרות

לגבי התרופות של סבתא, היא מתקשרת
באמצע החתונה, ויש לה שאלות... את
מעבירה לאמא שלך את המכשיר, ותוך
כדי כך חושבת לעצמך:

1. אין לי אומץ אבל הייתי צריכה לומר
לה שתסתדר לבד. מה כבר יכול להיות.
אז סבתא תקבל חצי כדור במקום שלם,
בשביל מה היא מסתבכת...
2. בגלל ההססנות שלה אמא לא יכולה
לשבת בשקט בחתונה. חבל שלא רשמתי
ברור יותר.

3. בטח לא נעים לה להתקשר. כל הכבוד
לה שהיא מתקשרת. רואים שחשוב לה
לעשות את מה שצריך.

המבחנים השנה נעשים לך קשים יותר.
את משקיעה זמן ומאמץ, ובכל זאת לא
מצליחה מספיק. מה תעשי?

1. תהיי עצובה, וכמעט מדוכאת, תגיד
לעצמך שוב ושוב: אין לי סיכוי, אני לא
יודעת ללמוד למבחנים. זו אני.

2. תגשי לחברה ותבקשי
ממנה שתלמד איתך,
אולי זה יעזור לך
ללמוד איך ללמוד?

3. תגשי למורה /

לאמא ותבקשי:

אני מרגישה

שאני לא יודעת

איך ללמוד

למבחן, תוכלו

להעניק לי כלים

וטיפים? מהי הדרך

הנכונה ללמוד למבחן?

יש שיטות לזיכרון?

אלת ע' זה פאס?
איזו שאלה
נורמת תמיד
ליזכורים?

לב - לאורך החוברת
די החניכות פזורות
לוח ותשובות מסקנות.
יכולה להתייחס לשאלות
להפוך אותן למשימה
תגרת של חיפוש שאלות
שונות מרתקות, או סבב
לצתי של רעיונות מגוונים.

את מתלבטת איזה ספר לקחת בספריה.

1. תיקחי ספר אקראי, ובבית תגלי שהוא:
מרתק / משעמם / לא מתאים לגיל /
מוצלח...

2. תחפשי לפי הכריכה / ההקדמה אם יש
משהו שמדבר אליך.

3. תיגשי לספרנית / לדמות בוגרת אחרת
בשטח ותבררי: יש לך ספר להמליץ לי
עליו?

ככל שצבעת יותר סימני שאלה - כך את מרכיבה

יותר אלמנטים מהאנשים סביבך, להתקדם ולעצור

האמינה האמנותית בחייך היא לאו דווקא זו

שאנו רוכשים מקריאת ספרים, כי אם מהנסייון

ומהחכמה של האנשים שסביבנו. השאלות הן

סימפוטאק אתכונה חשבה שכפאי זעבוב עליה:

הרצון להתקדם, לצאת מהאזור האוכר, ולרכוש

עוד ידע והבנות במקום להיות בטוחות שזהו

זה! עדיף לשאול וללמוד עולם חדש.

פעולה זו מתאימה גם למסירה בקבוצה.

השאלות והתשובות המפוזרות לאורך
החוברת - מתאימות כהטרמה. מעניין
לערוך סבב, ולשמוע שאלות / תשובות
מקוריות.